

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Evou Lukotkovou v právní žalobkyně: **Ing. J. Ch.**, zast. JUDr. Petrem Veselým, advokátem se sídlem Za Poříčskou branou 21/365, 186 00 Praha 8, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 1/376, 128 01 Praha 2, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 6. 2013, č. j. 2013/19456-91/51-1,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí ministryně práce a sociálních věcí ze dne 7. 6. 2013, č. j. 2013/19456-91/51-1 **se zrušuje** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci na nákladech řízení částku 3.146 Kč k rukám právního zástupce JUDr. Petra Veselého, advokáta se sídlem Za Poříčskou branou 21/365, 186 00 Praha 8, a to do 30 dnů od právní moci rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ministryně práce a sociálních věcí ze dne 7. 6. 2013, č. j. 2013/19456-91/51-1 bylo rozhodnuto o rozkladu podaném žalobkyní proti usnesení Ministerstva práce a sociálních věcí (dále též „MPSV“) ze dne 22. 2. 2013, č. j. MPSV-UM/2369/13/9S-JMK tak, že podle ust. § 152 odst. 5 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále též „správní řád“) se rozklad zamítá.

Rozhodnutím MPSV ze dne 22. 2. 2013, č. j. MPSV-UM/2369/13/9S-JMK bylo podle ust. § 28 odst. 1 správního řádu rozhodnuto tak, že žalobkyně není účastníkem řízení ve věci příspěvku na péči jejího syna T. Ch. Proti uvedenému rozhodnutí podala jmenovaná rozklad, který byl rozhodnutím ministryně práce a sociálních věcí ze dne 7. 6. 2013, č. j. 2013//19456-91/51-1 zamítnut. V napadeném rozhodnutí zaujala žalovaná názor, že účastníkem řízení ve věci příspěvku na péči je pouze příjemce příspěvku a nikoliv jiné osoby, byť by výsledek takového řízení mohl mít vliv na jejich důchodové či zdravotní pojištění.

Rozhodnutí o rozkladu napadla žalobkyně správní žalobou, o níž rozhodl Krajský soud v Brně dle ust. § 46 odst. 1 písm. d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále též „s.ř.s.“), a to tak, že správní žalobu odmítl usnesením ze dne 16. 7. 2014, č. j. 22 A 66/2013-35 s odůvodněním, že napadené správní rozhodnutí nenaplňuje materiální znaky rozhodnutí podle ust. § 65 odst. 1 s.ř.s. a je proto ze soudního přezkumu vyloučeno.

Žalobkyně podala proti rozhodnutí zdejšího soudu kasační stížnost, o níž rozhodl Nejvyšší správní soud dne 17. 6. 2015, č. j. 3 Ads 161/2014-36, a to tak, že usnesení zdejšího soudu ze dne 16. 7. 2014 zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení. V odůvodnění jeho rozhodnutí je uvedeno, že *„vzhledem k tomu, že proti napadenému správnímu rozhodnutí je žaloba ve smyslu ust. § 65 odst. 1 s.ř.s. přípustná, bylo úkolem krajského soudu ji meritorně projednat a rozhodnout, zda stěžovatele v řízení o příspěvku na péči svědčilo účastenství či nikoliv“*.

V dalším řízení byl krajský soud vázán právním názorem Nejvyššího správního soudu, sice byl povinen prověřit současný stav několika řízení o témže nároku syna žalobkyně na příspěvek na péči, aby mohl posoudit, zda stále existují podmínky pro další řízení v nyní posuzované věci.

Soud zjistil ze spisu sp. zn. 41 A 83/2013, že ve věci žalobce Tomáše Chovance, DiS. proti rozhodnutí MPSV ze dne 15. 8. 2013, č. j. MPSV-UM/13286/13/4S-JMK, sp. zn. SZ/526/2012/9S-JMK byla podána žaloba, jímž bylo rozhodnuto odejmout jmenovanému ode dne 1. 8. 2012 příspěvek na péči s tím, že tato dávka byla snížena z částky ve výši 8.000 Kč na částku ve výši 800 Kč měsíčně ode dne 1. 9. 2013 do dne 31. 12. 2015. Proti tomuto rozsudku podal žalobce kasační stížnost, o níž rozhodl Nejvyšší správní soud dne 19. 2. 2015, č. j. 4 Ads 250/2014-55, a to tak, že rozsudek zdejšího soudu ze dne 29. 10. 2014 zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení.

Dále ze spisu sp. zn. 41 A 84/2013 ve věci žalobkyně Ing. Jindřišky Chovancové proti rozhodnutí MPSV ze dne 15. 8. 2013, sp. zn. SZ/526/2012/9S-JMK, č. j. MPSV-UM/13286/13/4S-JMK, jímž byl snížen příspěvek na péči T. Ch., DiS., z částky 8.000 Kč měsíčně na částku 800 Kč měsíčně ode dne 1. 9. 2013 do dne 31. 12. 2015 byla podána žaloba, která byla odmítnuta s odůvodněním, že žalobkyni nesvědčí legitimace k podání předmětné žaloby ve smyslu ust. § 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., v platném znění.

Proti rozhodnutí krajského soudu podala žalobkyně kasační stížnost, rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 2. 2014, č. j. 4 Ads 107/2013-29 bylo usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 4. 11. 2013 zrušeno a věc vrácena k dalšímu řízení, neboť dle

názoru Nejvyššího správního soudu v dané věci **žalobkyni příslušelo postavení účastníka správního řízení.**

V návaznosti na závazný právní názor Nejvyššího správního soudu vyslovený v citovaném rozhodnutí i rozhodnutí ze dne 17. 6. 2015, č. j. 3 Ads 161/2014-36 je tedy žaloba žalobkyně ze dne 12. 8. 2013 ve smyslu ust. §65 odst. 1 s.ř.s. přípustná, soud jí meritorně projednal a rozhodl, že žalobkyni v řízení o příspěvku na péči Tomáše Chovance, DiS., nar. 16. 2. 1989 svědčí účastenství, neboť rozhodnutím správního orgánu o odejmutí či snížení příspěvku na péči mohla být žalobkyně přímo dotčena ve svých právech nebo povinnostech, jelikož mohla být nepochybně považována právě osobou poskytující pomoc poživateli příspěvku na péči. Lze tedy uzavřít, že osoba poskytující pomoc příjemci příspěvku na péči je aktivně legitimována k podání žaloby pro rozhodnutí o odvolání týkajícího se odejmutí nebo snížení příspěvku na péči (viz bližší zdůvodnění v rozsudku NSS ze dne 6. 2. 2014, č. j. 4 Ads 107/2013-31 až 32, www.nssoud.cz).

Ve světle výše uvedených zásad dospěl soud k závěru, že žaloba je důvodná, proto podle § 78 odst.1 s.ř.s. ji zrušil. V dalším řízení bude žalovaný vycházet z právních hledisek uvedených v odůvodnění tohoto rozhodnutí (ust. 78 odst. 5 s.ř.s.).

O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Z obsahu spisu NSS vyplývá, že v řízení úspěšnému žalobci vznikly náklady řízení, a to za 2 úkony právní služby po 1.000 Kč (převzetí případu a doplnění stížnosti ze dne 25. 8. 2014) dle ust. § 7 bod 3, § 9 odst. 2, § 11 odst. 1 písm. a), d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., v platném znění, 2x režijní paušál po 300 Kč (ust. § 13 odst. 1 a 3 citované vyhlášky), tj. celkem 2.600 Kč. Protože zástupce žalobce byl plátcem daně z přidané hodnoty, byla zvýšena odměna o částku odpovídající dani z přidané hodnoty, kterou je advokát povinen z odměny za zastupování a z náhrad hotových výdajů odvést o 21 %, tj. 546 Kč. Celkem mu tedy vůči žalovanému byla přiznána náhrada nákladů řízení ve výši 3.146 Kč, kterou je žalovaný povinen zaplatit žalobkyni k rukám jejího právního zástupce do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 9. září 2015

JUDr. Eva Lukotková, v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Barbora Zachovalová